

פתאום מותר לעלות להר

הציונות הדתית־חרד"לית, הנוהה בימים אלה אחר הר הבית, מבצעת את אחד התרגילים המרהיבים ביותר מבחינת לוליינות הלכתית. דווקא אלה שידעו להסביר לפני דקה בגלגול עיניים שלא ניתן להקל בגיור כי "הלכה היא הלכה, ולא משנים אותה מתי

שמתחשק כי זה מתאים פוליטית או מתבקש סוציולוגית", הפכו את מה שהיה לפני שנים ספורות נחלתם של הזויים בשולי המחנה הדתי, לבזון טון הסרוג החדש. עולים להר הבית!

חתנים רגע לפני חופתם, כלות אחרי הטבילה במקווה, נערים בכיפה סרוגה גדולה וסנדלים, וגם רבותיהם. לאחרונה, פוליטיקאים מהחזית הדתית־ימנית עולים ומצהירים הצהרות שקודם היו גובלות בעיניים אורתודוקסיות בכמעט כפירה. כי צריך להבין, מדובר על עבירה שעל פי חלק מהפוסקים עושה נשה "כרת" (מהחמורות שבעבירות, גם גילוי עריות ועבודה זרה עונשן כרת). והנה, לא רק שפוליטיקאים אלה שבים הביי

תה בשלום, הם אף מעצימים את כוחם.

הרב אברהם יצחק הכהן קוק, שהציבור האמוני הזה נשא את שמו ואת שם בנו הרב צבי יהודה קוק מעל כל גבעת טרשיים ביהודה ושומרון, אסר על כך באיסור שאין חמור ממנו. כשמשו מונטיפיורי עלה בזמנו להר, כתב לו הרב קוק: "לבי נחמץ מאוד מפני חילול השם של היותו במקום המקדש... פגייעה אחת בקרושת מקום בית חיינו עולה על כל מיליונים של יישובים מעשיים!" לגישה השוללת עלייה להר שותפים רוב הפוסקים האורתודוקסים המרכזיים בדור האחרון. גם הציונים – הרב קוק (האב) והרב קוק (הבן) והרבנים נבנצל ויהושע נויבירט; וגם החרדים – מהרב אלישיב ועד הרבנים עמאר ועזריאל בדיה יוסף. זוהי גם פסיקתה של הרבנות הראשית. העלייה להר אסורה על פי ההלכה.

לחלץ עגונות ששוועתן זועקת למרומים לא ניתן כי זה לא הלכתי. אבל בעבור הר הבית מוכנים חרד"לי הבית היהודי לפסוק כאחרוני הרפורמים

והנה, בשם אינטרס פוליטי המנצל ללא תום שאיפה דתית (לגיטימית, אגב) להתפלל במקום קדוש, ניתן פתאום לכוון פה את ההלכה בפרשנותה האורתודוקסית, משל כל פוסקי הדור ההוא, שחלקם עוד מהלכים בינינו, לא הבינו במה דברים אמורים, לא ירדו לעומקם או לא הכירו בגודל השעה. מבחינה נה השקפתית מדובר כאן ברפורמה. מבחינת פסיקת הלכה, שימוש ציני במתודולוגיית פסיקה קונסרבטיבית שביום־יום נחשבת בעיניהם לצלם בהיכל.

אפשר לחלוק על המהלך הפוליטי הזה ואפשר להסכים עימו, צריך להיפרע אחת ולתמיד מהצביעות העוטפת אותו. לחלץ עגונות ששוועתן זועקת למרומים לא ניתן כי זה לא הלכתי; להשיא ישראלים שאינם יהודים על פי ההלכה בפרשנותה הצרה זה בלתי אפשרי כי אחרת נפצל את עם ישראל; לגייר בקלות, שומו שמיים, זה רפורמי לגמרי. "אין למהר ולעשות שינויים בהלכה", הם יסבירו לנו ביישוב דעת מתון ומדושן, "הרי ההלכה היא מערכת ולא סעיף בודד! שינוי של דבר אחד עלול לערער את יסודות המערכת כולה, ולכן אין למהר לעשות אותו רק כי נראה שבימינו זה לא רלוונטי".

וואלה? הציונות הדתית נכשלת כאן כישלון כפול. בעבור גאולת ארץ ישראל מותר לכופף הלכה, אך בעבור עם ישׂראל, בעבור נשים, בעבור מוגבלים שלא נספרים למניין ועוד – הסתגרו, צודקים שכמותם, בד' אמות של הלכה בפרשנותה הצרה, הדוקנית, הדקדקנית.

כלומר בהפוך על הפוך, דווקא מגיעה מחמאה לחרד"לי הבית היהודי. בעבור הר הבית הם מוכנים לנטוש את מוסר אבותיהם ותורת אמותיהם, ולפסוק כאחרוני הרפורמים. טוב נו, קונסרבטיבים. ■

עו"ד יזהר הס הוא מנכ"ל התנועה המסורתית